Nr. 167680045795

Nr. 1A/23/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2024. gada 5. aprīlī

Zemgales apgabaltiesa

tiesnese referente Inga Putra,

tiesnese Dace Skrauple un tiesnesis Raimonds Rinčs

izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Valsts policijas Zemgales reģ pārvaldes apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2023. gada 3. novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes amatpersonas 2021. gada 26. maija lēmumu Nr. /numurs/ /Per A/, personas kods /Personas kods/, sodīts ar naudas sodu 100 naudas soda vienībām, kas atbilst 500 *euro*, atņe transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu, par to, ka 2021. gada 1. maijā plkst. 5.50 /vieta/ vadīja transportlīdz (motociklu) alkohola ietekmē 0,87 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. /Persona A/ pārkāpis Ceļu satiks likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 62. p otrajā daļā.

Izskatot /Persona A/ sūdzību, ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes augstākas amatpersonas 2021. gada jūnija lēmumu nolemts grozīt sākotnējo lēmumu daļā par piemēroto naudas sodu, samazinot to uz 430 *euro* apmērā. Pā daļā sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Izskatot /Persona A/ sūdzību, ar Zemgales rajona tiesas 2023. gada 3. novembra spriedumu atcelts Valsts poli Zemgales reģiona pārvaldes augstākas amatpersonas 2021. gada 14. jūnija lēmums un lieta izbeigta.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka ir iegūti pietiekami pierādījumi, kas apstiprina, ka 2021. gada 1. m /Persona A/, izraisot ceļu satiksmes negadījumu, bija alkohola ietekmē, taču lietā obligāti jānoskaidro, kādu transportlīdz vadīja /Persona A/.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka policijas amatpersonām nebija šaubu, ka apskatei uzrādīto transportlīdz (mopēdu) /Persona A/ nevadīja, taču nav izdevies noskaidrot, kādu tieši transportlīdzekli viņš vadīja. Spriedumā norādīt tiesa tic policijas amatpersonām, ka kāds no lieciniekiem tūlīt pēc notikušā negadījuma noslēpa /Persona A/ va transportlīdzekli, uzrādot policijas amatpersonām mopēdu vai motorolleri. Taču policijas amatpersonu pienākums Administratīvās atbildības likumā noteiktā kārtībā noskaidrot visus lietas apstākļus un iegūt pierādījumus, kas neapšaul pierādītu /Persona A/ vainīgumu pārkāpuma izdarīšanā. Pirmās instances tiesa, novērtējot visus lietā iegūtos pierādīju secinājusi, ka lietā nav iegūti tādi neapšaubāmi pierādījumi, ka /Persona A/ vadīja motociklu, attiecīgi nav pierādīts, ka pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta „a“ apakšpunktu, tāpēc nav saucams pie administra atbildības pēc Ceļu satiksmes likuma 62. panta otrās daļas. Pārsūdzētais lēmums atcelts un lieta izbeigta, pamatojotie Administratīvās atbildības likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktu, kas noteic, ka administratīvais pārkāpums nav notici

[3] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde (turpmāk – iestāde) pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz Zemgales apgabaltiesā. Sūdzība pamatota šādi.

Pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un atceļams.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka /Persona B/ ir vienīgais liecinieks, kas liecināja par to, ka redzēja, kā /Persona A/ va melnu motociklu, veica nesaprotamu manevru, pārkrita pāri stūrei un kopā ar motociklu apgāzās. Tāpat liecinieks liecināj redzēja, kā trīs vīrieši atnāca, paņēma motociklu, aizstūma prom un iestūma servisā. Tiesa norādījusi, lai arī tiešais notik aculiecinieks nav personīgi tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā vai citādi ieinteresēts aprunāt /Persona A/, to liecinieka liecības neapstiprinās ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tostarp ar citu liecinieku liecībām, neapšaubāmi apstiprinātu faktu, ka /Persona A/ notikuma brīdī vadīja motociklu.

Iestāde uzskata, ka šādā veidā tiesa apzināti vai neapzināti ir piemērojusi tiesību principu *„unus testis, nullus te* jeb *„viens liecinieks nav liecinieks*”, kas iestādes ieskatā administratīvajās tiesībās nav piemērojams. Minētais princips būtības paredz, ka viena lieciniekа neapstiprinātās liecības ir jāizslēdz, jo tās tiek uzskatītas par pārāk neuzticamām konstatētu kādu faktu, citiem vārdiem sakot, viena lieciniekа liecība ir uzskatāma par nepieļaujamu pierādījumu. Taču nav konstatējams neviens no Administratīvās atbildības likuma 93. pantā ietvertajiem gadījumiem, kad ziņas atzīstamas nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām, uz tādu nav norādīts arī spriedumā, proti, spriedumā nav norādīts, k /Persona B/ liecība atzīta par nepieļaujamu pierādījumu. Turklāt spriedumā atzīts, ka lieciniekа liecību nav pamata apša taču nav vērtēts un atzīts, ka liecinieks varētu kļūdīties, ka /Persona A/ vadīja melnu motociklu.

Lietā Nr. /numurs/ Zemgales rajona tiesas 2023. gada 17. marta spriedumā, kas stājies spēkā 2023. gada 1. jū /Persona B/ liecībai piešķirta augsta ticamība. Šajā lietā konstatēts, ka pēc notikušā, lai slēptu pēdas un palīdzētu /Person izvairīties no bargāka soda, citas personas noslēpa vadīto motociklu, bet uzrādīja mopēdu. Visticamāk lieciniekі nezināj atbildība netiek diferencēta atkarībā no tā, vai /Persona A/ alkohola ietekmē vadīja motociklu vai mopēdu. Turklāt tikai ti sēdē jau tika izvirzīta versija, ka /Persona A/ nevadīja nekādu transportlīdzekli. Šajā spriedumā secināts, ka /Person notikumā vadīja nenoskaidrotu divriteņa motorizētu transportlīdzekli. No sprieduma secināms, ka ar šo „divriteņa motori transportlīdzekli” tiesa ir domājusi motociklu, bet konkrēti nenoskaidrotu (nav noskaidrota reģistrācijas numura zīme), ņe vērā, ka tas no policijas darbiniekiem tika noslēpts, attiecīgi netika identificēts.

Iestāde uzskata, ka ar /Persona B/ liecībām ir pierādīts, ka /Persona A/ vadīja melnu motociklu. Iestāde uzskata, ka nepieciešamas speciālas zināšanas, lai sporta jeb šosejas motociklu nošķirtu no mopēda un vēl jo vairāk no velosipēda elektroskrejriteņa. Ir zināms, ka /Persona B/ ir profesionāls tālbraucējs šoferis un viņš kategoriski norādīja, ka vīrietis br ar melnu motociklu nevis mopēdu, jo atšķir motociklu no mopēda.

Tiesa nav pierādījumus lietā vērtējusi ar pietiekamu rūpību, novērtējusi tos nepareizi, līdz ar to spriedumā sn nepareizs jeb kļūdains lietas apstākļu juridiskais novērtējums, kas ietekmējis lietas izspriešanu. Atzīstot /Persona B/ liec par nepieļaujamu pierādījumu, nav ievēroti Administratīvās atbildības likuma 93. panta nosacījumi.

[4] /Persona A/ sniedzis paskaidrojumu par sūdzību.

Viņš vērš apelācijas instances tiesas uzmanību uz to, ka rajona tiesas spriedums lietā Nr. /numurs/ ir stājies spēkā tiesa spriedumā transportlīdzekli definējusi kā divriteņu motorizētu transportlīdzekli. Ne spriedumā, ne apelācijas insta tiesas lēmumā nav konstatēts, ka /Persona A/ būtu vadījis melnu motociklu.

Paskaidrojumos izdarītas atsauces uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām un tiesu nolēmu paustām atziņām par protokola saturu.

Iestāde apelācijas sūdzībā norāda, ka transportlīdzekli identificē pēc transportlīdzekļa numura zīmes vai VIN. I nav izdevies noskaidrot, kādu tieši transportlīdzekli vadīja /Persona A/, nav noskaidroti arī transportlīdzekļa tehniskie dati (marka, modelis, izlaiduma gads, pilna masa, pašmasa, motora veids, motora tilp vai motora jauda), attiecīgi visas saprātīgās šaubas par vainu, ja tās nevar novērst ar pierādījumu pārbaudi, vērtē par personai. Turklāt saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 89. panta pirmo daļu pierādīšanas pienākums administra pārkāpuma procesā ir amatpersonai.

Iestāde apelācijas sūdzībā norāda, ka nav nepieciešamas speciālas zināšanas, lai sporta jeb šosejas motociklu noš no mopēda, velosipēda vai elektroskrejriteņa. Vērš apelācijas instances tiesas uzmanību uz lietā esošajā Ceļu satiks drošības direkcijas atbildē Nr. /numurs/ „Par informācijas un dokumentu sniegšanu” norādīto skaidrojumu par divri motorizētu transportlīdzekli.

Motīvu daļa

[5] /Persona A/ lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā. Zemgales apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas liecinātu nepieciešamību izskatīt lietu mutvārdu procesā, lieta mutvārdu procesā izskatīta jau pirmās instances tiesā, tāpēc atbil Administratīvās atbildības likuma 178. panta trešās daļas nosacījumiem apelācijas sūdzība izskatāma rakstveida procesā.

[6] Zemgales apgabaltiesa, izvērtējot iestādes sūdzību kopsakarā ar pirmās instances tiesas spriedumu, augst amatpersonas lēmumu un pārējiem lietas materiāliem, atzīst, ka sūdzība ir pamatota, pirmās instances tiesas spriedum atceļams un Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes augstākas amatpersonas 2021. gada 14. jūnija lēmums atstā negrozīts.

[7] Iestādē ar augstākas amatpersonas lēmumu /Persona A/ saukts pie administratīvās atbildības par administra pārkāpumu, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta „a” apakšpunktā, par ko atbildība pared Ceļu satiksmes likuma 62. panta otrajā daļā.

Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta „a” apakšpunkts noteic, ka aizliegts vadīt transportlīdzek transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alko koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Ceļu satiksmes likuma 62. panta otrā daļa (*redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi*) noteic, ka transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alko koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili, piemēro naudas sodu velosipēda elektroskrejriteņa vadītājam astoņu naudas soda vienību apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no astoņdesmit se līdz simt divdesmit astoņām naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

No minētajām tiesību normām secināms, lai /Persona A/ sauktu pie administratīvās atbildības, ārpus saprāti šaubām jāpierāda, ka /Persona A/ vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē, viņa vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gad alkohola koncentrācija asinīs pārsniegusi 0,5 promiles, bet nav pārsniegusi 1,0 promili. Tāpat lietā jānoskaidro, k transportlīdzekli /Persona A/ vadījis: 1) velosipēdu vai skrejriteni; 2) citu transportlīdzekli. Transportlīdzekļa v noskaidrošana būtiski ietekmē piemērojamā naudas soda mēru, jo par cita transportlīdzekļa vadīšanu likumdevējs pared ievērojami bargāku soda mēru.

[8] Pirmās instances tiesa, pārbaudot, vai notikums ir administratīvais pārkāpums un vai /Persona A/ ir vainojam izdarīšanā un sodāms, novērtējusi gan iestādē, gan tiesas sēdē iegūto pierādījumu kopumu.

[8.1] Uz amatpersonas un augstākas amatpersonas lēmuma pieņemšanu amatpersonu rīcībā bija amatpers ziņojums, trīs liecinieku liecības, notikuma vietā veiktie fotouzņēmumi, kuros redzamas transportlīdzekļa atstātas pēda brauktuves un nomales, policistiem uzrādītais transportlīdzeklis, arī asins peļķe uz brauktuves, divas alkometra izdruka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols, kurā fiksēta alkohola ietekme.

Valsts policijas /amats/ /Persona C/ 2021. gada 1. maija ziņojumā fiksēts, ka 2021. gada 1. maijā ap plkst. saņēmis informāciju, ka /vieta/ nokritis motociklists, guļ bez samaņas, par notikušo ziņojis aculiecinieks. Ieradies notik vietā, kur viņu sagaidīja kravas furgona vadītājs /Persona B/ un paskaidroja, ka brauca pa ceļu, no pagalma izbr motociklists, veica savādu manevru, nokrita un palika guļot uz ceļa bez samaņas. Ziņojis mediķiem. Melns motocikls turpat pie nokritušā vīrieša. Motorollers tas nebija, jo atšķir transportlīdzekļus. Pie guļošā vīrieša pienākuši trīs vai vīrieši, vīrieti novilka malā, motociklu iestūma pagalmā garāžā. Vīrietis nāca pie samaņas, iegāja ar pārējiem pagalmā un arī ieradusies neatliekamā medicīniskā palīdzība. /Amats/ pagalmā noskaidrojis, ka vadītājs bija /Persona A/, kurš pēc nogādāts slimnīcā. Uz vietas atradās /Persona D/, /Persona E/, /Persona F/, /Persona G/. Šīs personas no pagalma izst motorolleri, ar kuru it kā kritis /Persona A/, bet mopēdam nebija nekādu raksturīgu bojājumu sakarā ar ceļu satiks negadījumu. Varēja saprast, ka personas slēpj īsto transportlīdzekli. /Persona A/ tika konstatēta alkohola ietekme 1,05 un promiles. /Persona A/ teica, ka neko neatceras, taču izskaidrojot, ka ir liecinieks, kas redzēja, kā viņš brauca ar motocikl nokrita, varēja saprast, ka viņš labi apzinās, kas notika un kāda ir iespējamā atbildība par to.

Liecinieks /Persona B/, kravas automašīnas vadītājs, liecināja identiski amatpersonas ziņojumā norādītajam, ka aculiecinieks notikumam, redzēja, kā motocikls apgāžas, tāpēc apstājās un novietoja savu transportlīdzekli tā, lai neviens motociklistam neuzbrauc. No servisa teritorijas iznāca vīrieši, teica viņiem, lai izsauc ātro medicīnisko palīdzību, bet sākumā aizstūma motociklu. Izsaucis ātro medicīnisko palīdzību pats. Pēc tam vīrieši paņēma gulošo aiz padusēm, kurš sāka nākt pie samaņas, un arī aizvilka. Tas viennozīmīgi bija melns motocikls nevis mopēds, jo var tos atšķirt.

/Persona E/ liecināja, ka kopā ar citiem bija pie /Persona A/, kopā lietoja alkoholu. /Persona A/ izbrauca uz ceļa /v ar motorolleri. Pēc kāda laika dzirdēja troksni, izgāja uz ceļa un redzēja, ka /Persona A/ guļ uz zemes bez samaņas, u izsauca ātro palīdzību. /Persona D/ motorolleri aizstūma no ceļa aiz mājas. /Persona A/ nāca pie samaņas un viņu viņu aiz līdz garāžai.

/Persona D/ liecināja, ka 2021. gada 1. maijā bija ciemos pie paziņas, visi lietoja alkoholu. Ap plkst. 5.30 visi iz ārā skatīties, kur pazudis /Persona A/. Redzēja, ka /Persona A/ guļ uz ceļa, blakus transportlīdzeklis neatradās, jo tas jau nostumts. Kas nostūma, nezina. Ar kādu transportlīdzekli brauca, nezina.

[8.2] Pirmās instances tiesas sēdē /Persona A/ paskaidroja, ka 2021. gada 1. maija notikumu neatceras. Uzskata nav vainojams pārkāpuma izdarīšanā. Bija kopā ar /Persona E/, /Persona G/, /Persona F/ un /Persona D/. Noliedz, ka v jebkādu transportlīdzekli. Izgāja no /vieta/, lai dotos mājās. Nepamanīja, kā saņēma triecienu, attapās slimnīcā, notiku sāka atcerēties slimnīcā.

Liecinieks /Persona F/ liecināja, ka neredzēja /Persona A/ vadot transportlīdzekli. Nepiedalījās pie mopēda motocikla uzrādīšanas policijas darbiniekiem. Visi kopā lietoja alkoholu, pēc kā viņš aizmiga.

Liecinieks /Persona G/ liecināja, ka neredzēja /Persona A/ braucam ar kādu transportlīdzekli. Tikai teritorijā pie redzēja stāvam motorolleru. Neatceras, vai policijas darbiniekiem uzrādīja kādu transportlīdzekli. Redzēja, ka /Persona A uz ceļa, bet neredzēja, kā viņš tur nokļuva. Visi lietoja alkoholu.

Liecinieks /Persona D/ liecināja, ka notikumu pilnībā neatceras, jo lietoja alkoholu, arī liecības policijai sni alkohola reibumā, neko no tām neatceras. Neatceras, ka tajā dienā kāds būtu vadījis transportlīdzekli. /Persona A/ arī li alkoholu. Redzēja /Persona A/ guļam uz ceļa. Nezina, kas varēja nostumt transportlīdzekli, jo blakus servisam nev transportlīdzekļa nebija, un arī /Persona A/ blakus neatradās transportlīdzeklis.

Liecinieks /Persona C/ liecināja identiski ziņojumā norādītajam. Papildus liecināja, ka notikuma vietā pol sagaidīja kravas transportlīdzekļa vadītājs un pastāstīja par redzēto, tostarp par to, ka persona brauca ar melnu motocikl

nokrita. Notikuma vietā netika konstatētas transportlīdzekļa atlūzas. Pēc negadījuma notikuma vietā tika apskatīts mop
Uzsākti divi administratīvā pārkāpuma procesi.

Liecinieks /Persona H/ liecināja, ka 2021. gada 1. maijā brauca uz izsaukumu kopā ar /Persona C/, jo bija noticis
satiksmes negadījums. Negadījumā bija iesaistīts motocikls. Notikuma vietā jau bija ieradusies ātrā palīdzība un tur atr
kravas automašīna. Kravas automašīnas vadītājs izsauca ātro palīdzību un liecināja, ka motocikls pēkšņi izbrauca uz ceļ
motociklists nokrita, vadītājs bija bez ķiveres. Uz ceļa nebija ne cietušā, ne motocikla. Pie servisa stāvēja /Persona A/, ku
bija asiņaina galva. Tur atradās vēl četri vīrieši. Vīrieši teica, ka kopā sēdēja, un /Persona A/ brauca ar mopēdu. Mop
notikuma vietā neatstāja, nolēma to nostumt malā. Parādīja mopēdu. Notika mopēda apskate, tas bija tumšā krāsā. Uz
bija redzamas asins pēdas un motocikla riepu pēdas. Uzskata, ka motocikls tika noslēpts. Iepriekš tika pieķerts /Person
kas braukāja ar tumšu motociklu un uzturējās /Persona A/ servisā.

[9] Administratīvās atbildības likuma 90. panta otrā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā iesais
personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņ
likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļie

Administratīvās atbildības likuma 91. panta pirmā un otrā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas z
patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot v
iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Administratīvās atbildības likuma 94. pants noteic, ka tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības,
pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā,
likuma un tiesiskās apziņas.

Zemgales apgabaltiesa no šīm tiesību normām secina, ka visi lietā iegūtie pierādījumi novērtējami no ticam
attiecināmības un pieļaujamības aspekta, novērtējams viss pierādījumu kopums, nevis atrauti viens no otra, un t
pierādīšanas pienākums gulstas uz amatpersonu, tad tās ziņā ir izlemt, vai iegūtais pierādījumu kopums ir pietiekams pers
vainīguma pierādīšanai. Gan amatpersonas, gan tiesas pienākums ir pierādījumu novērtēšanas procesā noteikt pierādīj
ticamības pakāpi, nolēmumā ir jābūt skaidri un nepārprotami norādītam, kuriem pierādījumiem amatpersona un tiesa
kuriem netic, kāpēc, un vai ar tiem pierādījumiem, kuri atzīti par ticamiem, ir pietiekami, lai ārpus saprātīgām šau
pierādītu personas vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Turklāt Zemgales apgabaltiesa uzsver, ka atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 19. panta nosacījumiem
saprātīgām šaubām par vainu, kas vērtējamas par labu personai, atzīstamas tikai tādas šaubas, kas nav novēršama
pierādījumu pārbaudi.

[10] Zemgales rajona tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus, secinājusi, ka liecinieku liecības ir pretrun
/Persona A/ vispār noliedz, ka būtu vadījis jebkādu transportlīdzekli, /Persona B/ liecības par motociklu neapstiprinā
citiem pierādījumiem lietā, policistiem notikuma vietā uzrādīts mopēds ar redzamiem elektroinstalācijas bojājumiem, p
tas bija neejošs, savukārt, tieši kādu transportlīdzekli /Persona A/ vadīja, nav izdevies noskaidrot, līdz ar to nav ie
neapšaubāmi pierādījumi /Persona A/ vainīgumam motocikla vadīšanā alkohola ietekmē. Zemgales rajona tiesa atzinus
administratīvais pārkāpums nav noticis, /Persona A/ nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Zemgales rajona
pierādījumu novērtēšanas rezultātā nonākusi pie iestādes amatpersonām pretēja secinājuma, jo amatpersonu vērtējumā lie
pierādīts, ka /Persona A/ alkohola ietekmē vadīja motociklu.

[11] Zemgales apgabaltiesa, pārvērtējot lietā iegūto pierādījumu kopumu, atzīst, ka pirmās instances tiesa
ievērojusi Administratīvās atbildības likumā noteikto pierādījumu novērtēšanas kārtību, kļūdījusies pierādījumu novērtēš
attiecīgi nepamatoti secinājusi, ka lietā pastāv saprātīgas šaubas /Persona A/ vainīgumam, ko nav iespējams novēr
pierādījumu pārbaudi.

[11.1] Aculiecinieks /Persona B/ konsekventi liecinājis par notikuma faktiskajiem apstākļiem, par to, ka nepārpro /Persona A/ vadījis transportlīdzekli – melnu motociklu, veicis dīvainu manevru, zaudējis kontroli, nokritis, sasities, zau samaņu, bijis klāt, jo ar savu kravas transportlīdzekli aizšķērsojis ceļu citiem transportlīdzekļiem, lai neuzbrauc cietuša aplūkojis gan cietušo vadītāju, kas bezsamaņā gulējis, un pie galvas bijusi asins peļķe, gan blakus esošo transportlīdze melnu motociklu, runājis ar vairākiem vīriešiem, kas iznākuši no garāžas un aizstūmuši un noslēpuši motociklu, un pēc aizvilkuši prom arī negadījumā cietušo vīrieti, izsaucis neatliekamo medicīnisko palīdzību, sagaidījis policiju. Liecin norādījis, ka notikuma vietai garām braukusi persona un apstājusies, kas teikusi, ka dzīvo blakus, un viņi esot braukājuši nakti. No policijas uzrādītajiem fotoattēliem atpazinis divas personas no četrām, kas bija klāt pēc notikuma, viens aizsargmaskā, tāpēc to nevarējis droši atpazīt.

Lietā nav konstatēta šī liecinieka personiska tieša vai netieša ieinteresētība apmelot /Persona A/ vai sniegt faktiska notikumam neatbilstošas ziņas. Viņš nav bijis alkohola ietekmē, sagaidījis policijas darbiniekus, detalizēti izstāstījis notik apstākļus. Redzējis, kā ieradusies neatliekamā medicīniskā palīdzība, un /Persona A/ jau bija nācis pie samaņas.

[11.2] Transportlīdzekļa manevrus uz brauktuves, ko /Persona H/ raksturoja kā motocikla pēdas, kā arī a plankumus uz asfalta fotogrāfijās fiksējuši policijas darbinieki. Divi policijas darbinieki ieradušies notikuma vietā, komunicējuši par notikuma apstākļiem ar četriem vīriešiem (amatpersonas ziņojumā norādīti visu šo personu vārd uzvārdi), kuri policistiem uzrādījuši transportlīdzekli, ar kuru it kā braucis /Persona A/. Policijas darbinieki aplūk uzrādīto mopēdu un konstatējuši, ka tas nav darba kārtībā, uz tā nav ceļu satiksmes negadījumam raksturīgu bojājumu, līd to sapratuši, ka ar uzrādīto mopēdu /Persona A/ nav braucis, sapratuši, ka vīrieši slēpj īsto transportlīdzekli. Turklāt poli darbinieks /Persona H/ tiesā liecināja, ka /Persona E/ jau iepriekš tika pieķerts braukājam ar tumšu motociklu un uztu /Persona A/ servisā.

Lietā nav konstatēts jebkāds pamats apšaubīt policijas amatpersonu sniegto ziņu patiesīgumu vai neieinteresē lietas iznākumā.

Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka liecinieka /Persona B/ un abu policijas amatpersonu sniegtās liecība konsekventas, saskanīgas un papildina viena otru, līdz ar to šīm liecībām ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

[11.3] /Persona A/ alkohola ietekme fiksēta likumā noteiktā kārtībā ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, p verificētu alkohola ietekmes noteikšanas mēraparātu, mērījumi fiksēti transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā, izdrukas no mēraparāta, gan protokolu /Persona A/ parakstījis, pārbaudes rezultātiem piekritis.

Turklāt tas, ka /Persona A/ vadījis transportlīdzekli, apgāzies, aizvests uz slimnīcu ar neatliekamo medicīn palīdzību, pierādīts arī administratīvā pārkāpuma lietu Nr. /numurs/.

Faktu, ka /Persona A/ vadījis transportlīdzekli alkohola ietekmē, pamatoti par pierādītu šajā lietā atzinusi arī pi instances tiesa.

[11.4] Novērtējot /Persona A/ paskaidrojumus, Zemgales apgabaltiesa netic, ka /Persona A/ neatceras notikušo pirmkārt, fiksēto promiļu daudzums nebija tik liels, lai neatcerētos notikušo, otrkārt, viņš apgalvo, ka labi atceras, ka neva transportlīdzekli, bet gāja ar kājām mājās. Zemgales apgabaltiesas vērtējumā šie paskaidrojumi izslēdz viens otru, jo n būt tā, ka neko neatceras, attopas slimnīcā, bet pilnīgi noteikti atceras, ka gājis mājās ar kājām. Turklāt lietā pierādīts, ka notikuma /Persona A/ sarunājies arī ar policijas darbiniekiem, veicis divus pūtienus alkometrā, parakstījis dokumentus, k pretrunā versijai, ka gājis pa ceļu mājās un attapies slimnīcā. Arī /Persona B/ liecināja, ka /Persona A/ nācis pie samaņas pirms mediķu atbraukšanas, kad viņa draugi pēc motocikla noslēpšanas novilkuši no ceļa un aiz padusēm stiepuši uz garā arī pašu /Persona A/. Pretēji /Persona A/ apgalvojumiem, ka nav vadījis nekādu transportlīdzekli, lietā ārpus saprāti šaubām transportlīdzekļa vadīšanas fakts ir pierādīts. Paskaidrojumos Zemgales apgabaltiesai par iestādes apelācijas sūd /Persona A/ vairs nenoliedz transportlīdzekļa vadīšanas faktu, bet strīdas tikai par to, ka transportlīdzeklis nav noskaid kas, viņaprāt, liedz viņu saukt pie atbildības. Faktiski /Persona A/ maina savu attieksmi pret inkriminēto administra pārkāpumu atkarībā no lietā noskaidrotajām ziņām par notikumu, cenšoties izvairīties no atbildības un soda.

[11.5] Novērtējot visu četru notikumā iesaistīto /Persona A/ draugu liecības, secināms, ka tās ir konsekventas daļā to, ka visi kopā ar /Persona A/ bija garāžā un lietoja alkoholu. Uzreiz pēc notikuma /Persona E/ liecināja, ka /Persona A aizbraucis uz ceļa, ka dzirdējis troksni, redzējis, ka viņš guļ uz ceļa. /Persona E/ liecības par šo sakrīt arī ar /Person ticamo liecību, tāpēc arī /Persona E/ liecības ir ticamas. Tātad arī /Persona E/ liecība apstiprina to, ka /Persona A/ brau transportlīdzekli pa ceļu un apgāzās. Tāpat /Persona E/ liecināja, ka /Persona D/ aizstūmis motorolleru, un arī šajā daļā lie

sakrīt ar /Persona B/ liecību, ka vairāki vīrieši no garāžas atnākuši un aizstūmuši transportlīdzekli prom. Kaut arī /Person liecina, ka nezina, kurš aizstūma transportlīdzekli, Zemgales apgabaltiesai nav šaubu, ka viņš šajās darbībās piedalījies.

/Persona B/ un /Persona E/ liecības nesakrīt par transportlīdzekļa veidu, proti, tas bija motocikls vai pēc /Person vārdiem mopēds. Tas, ka /Persona E/ liecina par mopēdu, sakrīt ar liecinieku faktiskajām darbībām, policijas darbiniek uzrādot mopēdu, taču liecība daļā par mopēdu nav ticama, jo lietā noskaidrots, ka uzrādītais mopēds bija neejošs, tātad /Persona A/ pilnīgi noteikti nepārvietojās.

Savukārt /Persona D/ liecība, ka transportlīdzeklis jau esot bijis nostumts un viņš nezina, kas tas bija transportlīdzekli un kas to nostūma, nav ticama, jo, pirmkārt, no liecības secināms, ka /Persona D/ zināja, ka /Person pārvietojās ar transportlīdzekli, un, otrkārt, viņš kopā ar pārējiem policijas darbiniekiem kā /Persona A/ va transportlīdzekli uzrādīja neejošu mopēdu. Tas dod pamatu secināt, ka viņš labi zināja, ar ko brauca /Persona A/, taču kop visiem šo transportlīdzekli noslēpa un policistiem uzrādīja pavisam citu.

/Persona F/ un /Persona G/ liecības sniedza tikai tiesā, liecināja, ka neredzēja, ar kādu transportlīdzekli br /Persona A/, /Persona F/ liecināja, ka mopēda uzrādīšanā nepiedalījās, jo bija aizmidzis. Zemgales apgabaltiesa liecī netic, jo tās ir pretrunā ar policijas amatpersonu ziņojumā fiksēto un tiesā liecināto, ka visi četri vīrieši bija notikuma viet uzrādīja policijai mopēdu.

Tā kā /Persona F/, /Persona G/ un /Persona D/ pēc notikuma ir piedalījušies motocikla noslēpšanā, uzrādījuši poli neejošu mopēdu, no notikuma vietas aizvilkuši /Persona A/, tad viņu liecības daļā par to, ka viņi neko nezina, neko nered nav ticamas, liecinieki cenšas liecināt /Persona A/ par labu, cenšoties viņam palīdzēt izvairīties no atbildības un soda.

[12] Zemgales apgabaltiesa ir pārliecināta, ka lielākā daļa cilvēku spēj vizuāli atšķirt motociklu no mopēda motorollera, vēl jo vairāk to spēj pieredzējis kravas transportlīdzekļa vadītājs, cilvēks ar tehniskām zināšanām, cilvēks, darba ikdiena paiet ceļu satiksmē. Uz to pamatoti vērš uzmanību sūdzībā arī iestāde. Turklāt ticamību motocikla e paaugstina /Persona H/ liecinātais, ka kompānijā bija tumšs motocikls, ar kuru braukājis /Persona E/. Ticamību /Person pārliecībai par motociklu paaugstina arī pārējo liecinieku rīcība iespējami ātri un prioritāri pēc negadījuma transportlīdz no ceļa novākt un noslēpt līdz mediķu un policistu ierašanās brīdim.

Iestāde sūdzībā loģiski izskaidro šādu rīcību, jo visticamāk personas nezināja, ka nodarījuma kvalifikācija atbildības smagums no Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanās un grozījumiem Ceļu satiksmes likumā nav atk no tā, vai /Persona A/ brauca ar mopēdu vai motociklu, jo kā viens, tā otrs nav ne velosipēds, ne skrejritenis, bet atbilo tiesību normā prezumēti kā citi transportlīdzekļi.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka ar visām liecībām un pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem ārpus saprāti šaubām ir pierādīts, ka /Persona A/ vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē, turklāt ar aculiecinieka /Persona B/ un policijas amatpersonu liecībām ir pierādīts, ka vadītais transportlīdzeklis bija motocikls.

[13] Zemgales apgabaltiesa par nepamatotu atzīst /Persona A/ argumentu, kam piekritusi pirmās instances tiesa obligāts priekšnoteikums saukšanai pie administratīvās atbildības ir konkrēta transportlīdzekļa identifikācija. Administra pārkāpuma kvalifikācijai šajā lietā tam nav izšķirošas nozīmes, jo lietā ārpus saprātīgām šaubām pierādīts, transportlīdzeklis bija motocikls, un ar to ir pietiekami. Nav pieļaujams, ka persona varētu izvairīties no atbildības ar to v ka līdz policijas atbraukšanai noslēptu transportlīdzekli, ar kuru izdarījusi likumpārkāpumu.

[14] Pārbaudot augstākas amatpersonas lēmumā noteikto nauda sodu, redzams, ka tas ir sankcijā minimālais na sods, t.i., 86 naudas soda vienības jeb 430 *euro*, tāpat sankcijā kā obligāts noteikts papildsods - transportlīdzekļu vadīš tiesību atņemšana. Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka /Persona A/ noteikts likumīgs, taisnīgs un nodarījumam atbilstošs s Turklāt augstākas amatpersonas lēmumā pamatoti izslēgti sākotnēji fiksētie divi atbildību pastiprinošie apstākļi, t sākotnēji noteiktais sods pamatoti samazināts.

[15] /Persona A/ savā paskaidrojumā atsaucas uz otru administratīvā pārkāpuma lietu, proti, tajā nav pier motocikla esība, un šajā lietā tas ir saistošs. Taču tam, ka otrajā lietā nav tieši atzīts, ka vadīts motocikls, nav nozīmes, jo lietā tam nebija būtiskas nozīmes nodarījuma kvalifikācijai. Tas arī neliedz šajā lietā novērtēt pierādījumus un konstatē motocikla vadīšanas fakts ir pierādīts.

Paskaidrojumos /Persona A/ atsaucas uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, protokola sastādīš prasībām, ievērojot šī kodeksa nosacījumus, un tiesas atziņām, kas izdarītas kodeksa spēkā esības laikā. Taču uz izskat lietu šie argumenti un tiesas atziņas nav attiecināmas, jo no 2020. gada 1. jūlija ir spēkā Administratīvās atbildības lik kodeksam spēku zaudējot, līdz ar to ir cits tiesiskais regulējums, kas būtiski atšķiras no kodeksa regulējuma, tostarp vairs tāda procesuāla dokumenta kā protokols.

[16] Zemgales apgabaltiesa, ņemot vērā spriedumā izdarītās atziņas par lietā pierādītajiem faktiskajiem apstākļie tiesisko regulējumu, atzīst, ka augstāka amatpersona pamatoti /Persona A/ atzinusi par vainīgu administratīvā pārkāp izdarīšanā un sodījusi. Tādējādi pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru augstākas amatpersonas lēmums atcelts un izbeigta, ir jāatceļ, augstākas amatpersonas lēmumu atstājot negrozītu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 3. punktu un 247. pantu, Zemg apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2023. gada 3. novembra spriedumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2021. gada 14. jūnija lēmumu Nr. /numurs/.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums pieejams 2024. gada 5. aprīlī.

Tiesnese (parakstI. Putra

Tiesnese (paraksts*) D. Skrauple

Tiesnesis (paraksts*) R. Rinčs

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu